

Ohaři pod Bítovem

Jedno z plemen, jejichž obliba v poslední době prudce stoupla, jsou psi lovečtí, především pak ohaři. Dříve obrovská popularita setrů sice už spíše klesá, ovšem o to více se do popředí dostávají ohaři maďarský a výmarský.

Tato plemena, která donedávna patřila k rasám čistě pracovním, se nyní ukazují ve městech v rodinách a na sídlištích, kterým se sice díky své velké lásce k pánovi snadno přizpůsobí, ovšem jejich přirozeným prostředím stále zůstávají pole a lesy.

Mnoho majitelů ohařů brzy přijde na to, že jejich psík je tělem i duší opravdu lovec a že i když má rád běhání u kola a procházky městem, tak by přece jen stálo za to zkusit s ním i věc jemu bližší - lovecký výcvik. Někteří další zase začnou postupem času uvažovat o tom, že svého psa či fenku uchovní, aby se dočkali štěňátek, a i k tomu je lovecký výcvik nezbytný.

Jenže jak začít cvičit, když nevíme, v čem vlastně lovecká práce spočívá? Jak si zajistíme trvalý přísun zvěře na cvičení a kdo nám s výcvikem pomůže? Toto jsou otázky, které řeší ne jeden z majitelů ohaře, který se rozhodne začít se svým čtyřnohým miláčkem cvičit. Pro nemyslivce a nezkušeného kynologa opravdu není snadné zajistit si pro výcvik dobré podmínky. Jedním z řešení je kontaktování zkušeného výcvikáře, většinou myslivce,

ovšem i těch je u nás jako šafránu a ne všichni jsou ochotni pomoci...

Právě pro začátečníky v loveckém výcviku - a to nejen ohařů - začaly před něko-

Nácvik apertu – výcvikový víkend Lučkovice (maďarský ohař)

lika lety vznikat první výcvikové tábory loveckých psů, které se staly velice zdařilou nápodobou táborů pro výcvik služební, jež mají již dlouholetou tradici. Takové tábory umožňují majitelům loveckých psů příjemně strávit týden (což je obvyklá délka letního tábora) v krásném prostředí nějakého LVT (letního výcvikového tábora) v ideálních podmínkách pro výcvik, po boku zkušených instruktorů a hlavně s dalšími nadšenci pro loveckou kynologii. Zúčastnit se může začátečník i zkušenější, vítáni jsou i psi, kteří už nějakou zkoušku složenou mají - a i oni se zde vždy hodně přiučí!

I já patřím do skupiny fanoušků kynologie, kteří si pořídili ohaře do prostředí velkého města původně jen jako domácího mazlíka, ovšem později se rozhodli se svým psíkem začít cvičit. Mohu potvrdit, že sehnat pro výcvik potřebnou zvěř, prostory a vůbec někoho, kdo je ochoten poradit a pomoci, je ve městě skutečně úkol dost složitý, proto i já jsem uvítala možnost zúčastnit se výcvikového tábora, na kterém se nebudu muset stresovat, zda budu vůbec schopná se psem cvičit, zda na to budu mít podmínky, a na kterém se zároveň vždy najde někdo, kdo mi poradí a pomůže vyřešit případné problémy. Můj maďarský ohař je sice už starší (na táborech mu byly 3 roky) a nějaký výcvik i zkoušky už měl za sebou i před táborem, ale pomoci a dobrou radou nepohrdnu nikdy. Letního tábora v jihomoravské vesničce Bítov jsem se tedy zúčastnila, nedlouho po něm i další výcvikové akce - víkend v jižních Čechách. Tyto dvě akce mě stačily přesvědčit o tom, že dobře organizované tábory jsou pro majitele loveckých psů opravdu užitečné a že si zasluhují, aby se o nich více mluvilo a staly se dostupné pro větší počet majitelů ohařů, španělů, retrívrů, honičů, jezevčků, teriérů nebo jakýchkoliv jiných loveckých plemen.

Často se setkávám s reakcí majitelů ohařů, kteří by rádi začali s loveckým výcvikem, že by se nějaké akce zúčastnili rádi, ovšem jejich pejsek nic neumí a vůbec neposlouchá. Právě pro vás, kdo si nevíte s výchovou psa rady, jsou ale výcvikové akce ideální! Naleznete zde odbornou pomoc, zjistíte, jak jsou na tom ostatní, co mají oni za problémy. Přiučíte se vy od nás i my od vás! Proto neváhejte, a pokud máte doma nějakého čtyřnohého zlobivce, přijďte se s ním ukázat. Nebojte, smát se vám zde nikdo nebude a určitě zde potkáte i mnoho dalších, kteří na tom nebudou s výchovou svého psa o mnoho lépe. Za pomoci zkušených výcvikářů určitě všechny problémy brzy odbouráte.

Společně se lépe táhne

A co se zde můžou přiučit ti starší, zkušenější, co už něco umějí a nějaké zkoušky už mají složené? Především se dostanou do nového prostředí, což je velice důležité. Také výcvik ve skupinách je od individuálního odlišný a atmosféra zde se více blíží atmosféře zkuškové. Mohou se objevit i nové problémy, na které, když cvičíme sami, nemáme šanci přijít, a tedy je ani nemůžeme odstranit. No a v neposlední řadě je důležité třeba i to, že psu tahají vlečky a házejí aport noví lidé, jejichž pach nezná - stejně tak je tomu i na zkouškách, kde toto dělají rozhodčí. Je samozřejmé, že psi „začátečníci“ a „pokročilí“ nemůžou cvičit dohromady. Ani počet asi čtyřiceti respektive dvaceti účastníků tábora či víkendu nedovoluje vytvořit jednu výcvikovou skupinu. Na táboře se proto cvičilo v pěti skupinách - od štěňat až po psy se zkouškami, na výcvikových víkendech ve skupinách dvou. Večer se ale všichni vždy sejdeme u dobrého vína před chatkami či u tábora a strávíme příjemné chvíle při povídání a vyprávění - o čem jiném než o pejs-

Nácvik apertu bažanta
(anglický kokršpaněl)

cích. Všichni čtyřnozí miláči jsou totiž stejní lumpové a každý z nás má v repertoáru nejednu veselou historku s kynologickým námětem.

Za zmínku možná stojí i to, že v momentech odpoledního či večerního klidu, kdy psi odpočívají a sbírají nové síly na výcvik či řádění a zlobení, se my páníčci teoreticky vzděláváme a s výcvikáři probíráme jednotlivé zkuškové disciplíny. I teorie je důležitá, protože v oficiálních zkušebních řádech není vše přesně vysvětleno. A nezáleží na tom, jestli nám jde o zkuškové vloh či o zkoušky nejvyšší - všestranné.

Nyní, když končí zima, kterou většina z nás pojala spíš odpočinkově, se opět rozbíhá výcvikové období. Začínáme naše čtyřnohé přátele připravovat na novou sezonu, většina z nás má v úmyslu složit s psíky některé lovecké zkoušky. Celý ten náročný, ale krásný výcvikový kolotoč se zase roztáčí. Proto opět začínají i výcvikové akce - zjara to budou víkendy v Čechách i na Moravě pořádané zhruba jednou za měsíc, poslední srpnový týden pak výcvikový tábor - opět na už tradičním místě, v jihomoravském Bítově v kempu na břehu Vranovské přehrady. Těším se, že se opět setkám nejen s přáteli a známými, ale i s novými tvářemi. Mám radost za každého psíka, ať už je to ohař, či jiné lovecké plemeno, který se nově zapojí do loveckého dění a bude mu dána možnost rozvíjet své vrozené vlohy pro práci na poli či v lese - nezáleží na tom, zda po boku zkušeného myslivce či „obyčejného“ páníčka (a samozřejmě nevylučuji možnost, že se tento páníček - laik z města - myslivcem stane, jako třeba já). A pevně věřím, že i mnoho majitelů se pro výcvik nadchne, neboť nikdo, kdo neviděl svého psa pracovat, neví, co je to lovecký výcvik a jak krásný může být...

Máte také doma loveckého psa a výcvik vás zajímá, ale nevíte jak na to? Myslím, že nejsem jediný účastník výcvikových akcí, který by vám je upřímně doporučil. Přijďte se podívat alespoň na jeden víkend a uvidíte, jestli se vám zdejší metody líbí. Třeba začnete jezdit pravidelně.

A kdo to vlastně všechno spískal? Hlavní, nepostradatelnou duší výcvikových víkendů a táborů je chovatel a cvičitel ohařů pan Štěpán Horák z Brna, chovatelská stanice Laváre Morávia. Pokud vás tento článek zaujal a rádi byste přišli mezi nás, tak jste vítáni. Stačí nahlédnout na webovou stránku www.lavaremoravia.wz.cz. Získáte tak přesnější informace o průběžně plánovaných výcvikových akcích.

Lucie Svobodová a maďarský ohař Dan

Kokršpanělé na LVT Bítov 2005